

Η εμπειρία του φωτισμού και της θεώσεως

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΤΑ ΑΣΚΗΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

Β Η ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΚΑΙ Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΕΝΟΡΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

3.Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η εμπειρία του φωτισμού και της θεώσεως

Η εμπειρία του φωτισμού και της θεώσεως στην πρώτη Εκκλησία ήταν κάτι που βιωνόταν από τους πιστούς, οι οποίοι αποτελούσαν την αυθεντική συνέχεια των Προφητών και θεοπτών της Παλαιάς Διαθήκης. Αυτή η εμπειρία βιούται και σήμερα στα Μοναστήρια από αυτούς που προοδεύουν στην πνευματική ζωή, δηλ. στην υπακοή στις εντολές του Κυρίου.

«Το επίκεντρο της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, όπως και της Πατερικής παραδόσεως», γράφει ο π. Ιωάννης Ρωμανίδης, «είναι το γεγονός ότι οι Προφύτες και οι Απόστολοι έβλεπαν την άκτιστη δόξα της Αγίας Τριάδος μέσα στο πρόσωπο του Κυρίου της Δόξης, του Μεγάλης Βουλής Αγγέλου, ασάρκου και μετά ενσάρκου.

Αυτή η εμπειρία, που λέγεται δοξασμός και θέωση, είναι η σπονδυλική στήλη της παραδόσεως της Αγίας Γραφής και των Πατέρων και μόνον από την άποψη αυτήν είναι δυνατόν να ερμηνευθή σωστά η εθνική, κοινωνική και πολιτική ιστορία του Ισραήλ και της Ρωμηοσύνης.

Η θέα της δόξης του Χριστού (του Κυρίου της Δόξης) από τους Προφήτες, τους Αποστόλους και τους Αγίους κατέστησε γνωστό το γεγονός ότι ο άνθρωπος κτίστηκε για την δόξα του Θεού, η οποία για τους φωτισμένους και θεωμένους είναι Παράδεισος, για τους δε άλλους σκότος εξώτερον και πυρ αιώνιον. Το γεγονός ότι η διαφορά μεταξύ Παραδείσου και Κολάσεως έγκειται στην κατάσταση της πνευματικής υγείας του χριστιανού που βλέπει την Θεία Δόξα, και όχι στην πραγματική διαφορά μεταξύ αυτού τούτου του Παραδείσου και αυτής ταύτης της Κολάσεως, έχει τεράστια σημασία. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι η Εκκλησία εκείνη που στέλλει τους πιστούς στον Παράδεισο και τους άλλους στην Κόλαση, αλλά η πνευματική κατάσταση του καθενός.

Η Εκκλησία είναι εκείνη που οδηγεί τους πιστούς στην θεραπεία του φωτισμού και της θεώσεως, ώστε όταν δουν -μονίμως πλέον- την δόξα του Χριστού, που όλοι ανεξαιρέτως θα δουν, να την δουν ως φως και όχι ως πυρ, και να είναι εντός της φωτεινής νεφέλης και όχι έξω στο σκότος το εξώτερο»⁴⁵. Τέτοιους πνευματικά υγιείς ανθρώπους συναντά κανείς και σήμερα στο Άγιον Όρος και στα ανά την οικουμένη ορθόδοξα Μοναστήρια, στις σκήτες και στα κελλιά. Σπανιότερα βρίσκει κανείς και μέσα στον κόσμο μεταξύ αυτών που ζουν ασκητικά μιμούμενοι τους χριστιανούς των Αποστολικών Ενοριών.

Απόσπασμα από το βιβλίο: «Τα ασκητικά της Ενορίας» (Ιερομονάχου Σάββα Αγιορείτου) που συν Θεώ θα εκδοθεί σύντομα

45Πρωτοπρ. Ιωάννου Ρωμανίδου, Πρόλογος στο :
Ρωμαίοι ή Ρωμηοί Πατέρες της Εκκλησίας, Αγίου Γρηγορίου Παλαμά, Έργα,
Υπέρ τών ιερών συχαζόντων, Τριάς Α, τόμος πρώτος, Εκδόσεις: Π. Πουρναρά,
Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 31-32.

Πηγή: <http://www.hristospanagia.gr/?p=15803>